

[Aksel Larsen.]

konservatives ordfører finder, at jeg slet ikke skulle have holdt den tale, men gået stille rundt. Jeg ved ikke, hvorfor jeg skulle gå stille rundt. Jeg ved, at den skattereform, som mit parti og jeg har arbejdet for i mange, mange år, nu bliver gennemført. Vi har ingen grund til at gå stille rundt, fordi vi får virkeliggjort det politiske arbejdsprogram, vi i den henseende har haft opstillet.

Der siges, at jeg ikke går ind for momsen af saglige grunde, men af politiske grunde. Jeg går ind for momsen, fordi det er en nødvendighed for at få gennemført skattereformen. Herom siger hr. Hilmar Baunsgaard, at den kunne jeg have fået uden meroms. Jeg vil gerne spørge: sammen med hvem? Ikke sammen med hr. Hilmar Baunsgaards parti, ikke sammen med venstre, ikke sammen med de konservative. Jeg kan få den gennemført sammen med socialdemokratiet. Socialdemokratiet erklærer, at uden momsen er det umuligt at gennemføre denne skattereform, og jeg kan godt se, at der er meget i finansministerens argumentation, der tyder på, at den som igangsætter er en nødvendighed. Da jeg efter mit kendskab til det, vi arbejder med, kan se, at den ikke forværrer, men forbedrer den sociale balance i skattesystemet, kan jeg ikke anse den for en vederstyggelighed som led i denne skattereform, og lad mig i parentes gøre opmærksom på, hvad jeg har gjort så tit, men hvad man elskværdigt ser bort fra, at mit parti har ikke under valgkampen, ikke i noget af sine opråb, ikke i nogen af sine tryksager sagt: vi agter under alle omstændigheder at gå imod meromsen. Vi har sagt, at vi ønsker også en omlægning og rationalisering af forbrugsbeskatningen, og vi sagde efter valget: det vil vi have taget fat på også, og derfor vil vi have undersøgt, om det kan gøres med eller uden meroms.

Vel, der har ikke været tid til det, men vi har fået det positive tilsagn, og jeg tror da, at hele udvalget var enigt om, at vi skulle nu, så snart der blev tid, tage fat på en kulegravning af hele det indirekte skattesystem for at få rettet, hvad der måtte være skævt. Vel, det bliver også muligt. At vi så fik visse lettelser, bl. a. fik undtaget

erhvervsmæssig personbefordring og fik forhindrede prisstigningen på mejeriprodukter, kan man naturligvis være vred over fra venstres side, men jeg synes, vi kan tage os det let.

Nu får vi at vide, at venstre ville ikke absolut have en moms, og at de konservative aldrig har anset det for noget saliggørende. Ja undskyld, men de to partier har, så længe vi har forhandlet meroms her i tinget, været velvilligt indstillet over for det, og da det spidsede til efter boligforliget, blev der vedtaget en køreplan, som de to partiers repræsentanter stemte for, en køreplan for skatteudvalget indeholdende, at man senest 10. maj skulle give besked om, hvorvidt man gik ind for en meroms eller hellere ville have en detailoms; men der var ingen af de pågældende partier, der sagde: vi vil ikke have nogen af delene. De sagde: vi skal afgøre, om vi vil have den ene form eller den anden form for en 10 pct.s beskatning af alt, hvad der sælges her i landet. Så skal man ikke komme og sige, at det var man nærmest modstander af; det er jo ikke rigtigt. Og den 10. maj gav venstre og de konservative og radikale i skatteudvalget besked om, at de ville foretrække en meroms og var villige til at gå ind for den, men så kom de og hæftede en hel række i og for sig uvedkommende betingelser på, og da de ikke fik dem opfyldt, er de nu landet dér, at de er modstandere af meromsen, til trods for at venstre dog må have været begejstret for den, når de så sent som i september talte om, at den burde nok hellere være 20 pct. end 10 pct.

Men lad alt det ligge. Det har vel været diskuteret tilstrækkeligt. Lad mig blot få lov til at komme med en bemærkning endnu til hr. Hilmar Baunsgaard. Han anholder min udtalelse om systemskifte og siger, at når man tænker tilbage på Aksel Larsens politiske liv gennem 30 år, kommer man til det resultat, at det er et systemskifte. Ja; man må gerne tænke sig. Jeg ved, at i hvert fald så længe socialistisk folkeparti har eksisteret, har jeg stræbt efter ikke alene at få gennemført en skattereform stort set efter de linjer, skattereformen nu får, men også efter at være med til at opnå et flertal af arbejderpartierne her i tinget og derpå opnå, at disse partier bruger deres flertal,